

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
sub nr.

SC SRL, contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., pentru suma totală de **lei**, reprezentând:

- lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,

SC SRL, contestă și Raportul de inspecție fiscală nr., precum și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., a fost emisă de către organele de inspecție fiscală din cadrul Serviciului de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4, D.G.F.P., în baza Raportului de inspecție fiscală nr..

Împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., Raportului de inspecție fiscală nr. precum și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., SC SRL, formulează și depune contestație la Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin înregistrată sub nr.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere prevederile art.205 alin.(1), și art. 209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul de Soluționare a Contestațiilor, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de SC SRL.

I. Prin contestația formulată SC SRL, invocă următoarele motive de fapt și de drept:

- în data de 04.01.2008, a depus la sediul Autorității Naționale a Vămile – Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, cererea nr. prin care solicita în temeiul prevederilor O.M.F.P. nr.918/2007, dispunerea măsurilor privind posibilitatea distrugerii produselor accizabile care nu mai respectă condițiile de comercializare, revenind la aceasta prin adresele nr. din 30.01.2008.

- în data de 07.01.2008, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, emite Decizia nr. prin care încadrează operațiunea de distrugere ca nefiind eliberare spre consum a produselor de tutun aflate în antrepozitul fiscal SC SRL, în conformitate cu prevederile "Legii nr.571/2003 modif., a H.G. nr.44/2004 modif. și ale O.M.F.P. 918/2007". În baza Deciziei nr. a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, s-a constituit Comisia de distrugere a produselor din tutun aflate în antrepozitul fiscal al societății, iar în data de 05.02.2008, în cadrul societății, s-a efectuat

operațiunea de distrugere a bunurilor, întocmindu-se în acest sens Procesul verbal din 05.02.2008.

- în perioada 21.04.2008-23.04.2008, la sediul societății, s-a desfășurat o acțiune de inspecție fiscală parțială, efectuată de organele de control ale D.G.F.P. , Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală nr.1, având ca obiective verificarea modului de calcul, evidențiere și achitare a accizelor precum și verificarea operațiunii de distrugere de produse accizabile, respectiv dacă aceasta poate fi încadrată ca nefiind eliberare pentru consum, investigarea și constatarea evaziunii fiscale, organizarea și conducerea evidenței contabile. Acțiunea de inspecție fiscală care a vizat perioada 01.04.2007-29.02.2008, a fost efectuată în baza planului de control al lunii aprilie 2008, a avizului de inspecție fiscală nr., a ordinului de serviciu nr. și a adreselor nr. emise de D.G.F.P., Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului, Compartiment de Autorizări și Supraveghetori Fiscali. Urmare a inspecției fiscale, au fost întocmite: Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., Raportul de inspecție fiscală nr., cu anexele aferente, Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr., Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. (comunicate în data de 12.05.2008), iar ulterior acestei inspecții fiscale, reprezentanții Serviciului de inspecție fiscală nr.1, au adus la cunoștință faptul că a mai fost întocmit un act de control – Procesul verbal nr. (comunicat în data de 21.05.2008).

Contestatoarea, precizează că a formulat contestație împotriva actelor, a măsurilor dispuse și a sumelor constatate de către D.G.F.P., Serviciul de Inspecție Fiscală nr.1, iar prin Decizia nr. de soluționare a contestației emisă de A.N.A.F., Direcția generală de soluționare contestații dispune suspendarea soluționării contestației, transmiterea dosarului cauzei organului de inspecție fiscală („având în vedere faptul că prin adresa nr., D.G.F.P. a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul, în temeiul art.222 C. proc. pen.”).

De asemenea, contestatoarea arată că, în perioada 29.04.2008-30.04.2008, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, a efectuat un control inopinat la SC SRL întocmind Procesul verbal din 30.04.2008, în cuprinsul căruia se constată de către inspectorii vamali faptul că, inspectorii fiscali din cadrul Serviciului de Inspecție Fiscală nr.1 au refuzat colaborarea în vederea finalizării inspecției fiscale începute de aceștia precum și că operațiunea de predare pe bază de procese-verbale de predare-primire a dosarelor, documentelor și evidențelor, în conformitate cu prevederile Ordinului nr.1221/2008 privind modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr.487/2007 pentru aprobarea măsurilor tranzitorii, a etapelor și termenelor de realizare a transferului competențelor și atribuțiilor privind administrarea accizei către Autoritatea Națională a Vămilelor, până la data de 25.04.2008, nu s-a realizat până la încheierea controlului.

Astfel, în perioada 05.05.2008-09.05.2008, societatea a fost verificată de către inspectorii vamali, întocmindu-se raportul de inspecție fiscală nr., perioada supusă verificării fiind aprilie 2007-februarie 2008, nefiind constatate deficiențe.

Totodată, contestatoarea arată că, începând cu data de 22.05.2009, societatea a fost supusă unei acțiuni de inspecție fiscală generală, din partea D.G.F.P. , Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4, în baza avizului de inspecție fiscală nr., controlul fiind realizat prin sondaj și a vizat actele și documentele contabile aferente perioadei 01.01.2007-31.12.2008, în principal pentru taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit, fiind întocmite Raportul de inspecție fiscală nr., Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., Dispoziția

privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr., Decizia de nemodificarea bazei de impunere nr.

Urmarea verificărilor efectuate, contestatoarea precizează că au fost constatate următoarele:

- în perioada ianuarie-februarie 2008, societatea a distrus în baza unor procese verbale (anexate la raportul de inspecție fiscală) un stoc de produse finite accizabile (țigarete și pungi de tutun) în valoare totală de lei, această sumă fiind inclusă pe costuri în luna februarie 2008, înregistrată în debitul contului 6588 "alte cheltuieli de exploatare", fără a avea la bază documente justificative legal întocmite potrivit Ordinului nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate spre consum;
- societatea nu a depus la sediul D.G.F.P., cererea de aprobare a distrugerii produselor accizabile, însoțită de documentația prevăzută la art.5 alin.(2) din Ordinul nr. 918/2007 ;
- societatea nu deține documente care să îndeplinească calitatea de document justificativ, care să stea la baza înregistrării în contabilitate a operațiunii respective de scădere din gestiune a stocului de produse finite accizabile.

În baza constatărilor, inspectorii fiscali, au stabilit suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată pentru perioada 01.04.2007-31.12.2008, suma de lei reprezentând obligații fiscale accesorii stabilite suplimentar de plată – majorări de întârziere – taxa pe valoarea adăugată, aferente perioadei 25.03.2008-23.06.2009, suma de lei reprezentând cheltuiala nedeductibilă la calculul profitului impozabil aferent exercițiului financiar al anului 2008.

Față de cele mai sus arătate, contestatoarea solicită să se constate că acțiunea de inspecție fiscală este netemeinică și nelegală, organul de inspecție fiscală neputând să se pronunțe asupra legalității și conformității declarațiilor fiscale, a corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor și a respectării prevederilor legislației fiscale și contabile de către societate, deoarece punctul său de vedere cu privire la faptul generator al taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor deductibile fiscal nu poate fi altul decât cel pronunțat cu ocazia verificării activității pe linie de accize.

În acest sens, contestatoarea precizează faptul că: societatea a contestat Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de D.G.F.P, Serviciul de Inspecție Fiscală nr.1, iar prin Decizia nr. de soluționare a contestației emisă de A.N.A.F., Direcția generală de soluționare contestații a dispus suspendarea soluționării contestației, transmiterea dosarului cauzei organului de inspecție fiscală; perioada verificată pentru taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit este aceeași cuprinsă și în decizia de impunere nr. pentru accize; organul de inspecție fiscală este același cu cel care a verificat societatea în anul 2008; constatările organului de inspecție fiscală cu privire la TVA și impozitul pe profit au la bază constatările privind accizele din perioada 2007-februarie 2008 iar TVA și impozitul pe profit fiind generate ca urmare a interpretării eronate de către același organ fiscal a temeinicității și legalității operațiunilor de distrugere a produselor accizabile din decursul lunii februarie 2008.

Contestatoarea susține existența unei stări de incompatibilitate a D.G.F.P., Serviciul de Inspecție Fiscală nr.4, cu privire la efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.

În acest sens, contestatoarea precizează faptul că, deoarece societatea a contestat constatările din cuprinsul Capitolului III-Constatări fiscale – 3.1. Accize, din Raportul de inspecție fiscală nr., pe motiv că acestea aparțin unui organ de control care nu este competent să efectueze inspecția fiscală pentru accize, fără ca acestea să fie însușite și de organele vamale, pentru a fi considerate temei legal în vederea întocmirii

și semnării în comun a raportului de inspecție fiscală, respectiv a calculării unor diferențe de plată către bugetul de stat, în sarcina sa, până la definitivarea cauzei, nu mai pot fi adăugate obligații fiscale care au un fapt generator contestat, organele de inspecție fiscală au procedat la antepronunțarea unei soluții, neașteptând soluționarea definitivă a contestației cu privire la accize, continuând în fapt cu o interpretare eronată a legii în domeniul taxei pe valoarea adăugată și în domeniul impozitului pe profit.

Contestatoarea solicită să se constate că inspectorii fiscali a Serviciului de Inspecție Fiscală nr.4, D.G.F.P. nu au competență legală de a se pronunța cu privire la legalitatea și temeinicia documentelor emise de către o altă instituție, fără a solicita punctul de vedere al instituției, în speță de față Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, contestatoarea invocând prevederile art.1 alin.(2), art.2, art.4 alin.(1), pct.45 și 49 din H.G. 532/2007, prevederile art.166 alin.(4) din Legea nr.571/2003 precum și ale Ordinului nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum.

Contestatoarea solicită să se constate faptul că, nerespectarea condițiilor de formă sau a temeiului de drept ale avizului de inspecție fiscală se sancționează cu nulitatea actelor administrative adoptate, în temeiul inspecției fiscale, deoarece a fost încălcat dreptul de a fi înștiințat despre acțiunea de inspecție fiscală conform prevederilor pct.1 din Cartea Drepturilor și Obligațiilor Contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale, aprobată prin Ordinul nr.713/2004, iar prin depășirea termenului de desfășurare a inspecției fiscale (avizul de inspecție fiscală nr.16 a fost emis în data de 11.02.2009, iar acțiunea de inspecție fiscală s-a finalizat la data de 23.06.2009, mai mult de trei luni de zile de la înștiințarea societății), organul de control a încălcat principiul minimei afectări a activității contribuabilului, prevăzut de „art.103” din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală și pct.7 din Cartea Drepturilor și Obligațiilor Contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale, aprobată prin Ordinul nr.713/2004.

În contextul celor de mai sus, contestatoarea susține că nerespectarea acestor obligații determină anularea acelei inspecții având în vedere faptul că contribuabilul nu a fost în măsură să se apere, respectiv să pună la dispoziția „organelor fiscale” toate înscrisurile necesare justificării modului de evidențiere a obligațiilor fiscale ce au format obiectul inspecției. Contestatoarea susține că, dreptul la apărare a fost obstrucționat de organele fiscale.

Societatea consideră că nu a încălcat prevederile Ordinului nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum întrucât a depus la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale cererea nr. prin care a adus la cunoștința organului vamal faptul că, în cadrul antrepozitelui fiscal al societății se găsesc produse accizabile din tutun care nu mai respectă condițiile de comercializare impuse de Legea nr.349/2002.

Contestatoarea consideră că, organele de inspecție fiscală au reținut greșit faptul că SC SRL a procedat la distrugerea produselor din tutun, susținând că respectiva comisie constituită în baza Deciziei nr., în temeiul Ordinului nr.918/2007, a procedat în mod corect la distrugerea produselor din tutun menționate în procesul verbal din 05.02.2008, iar această operațiune este neeliberare spre consum din punct de vedere fiscal.

Societatea contestatoare susține că a fost verificată de inspectorii vamali, întocmindu-se în data de 09.05.2008 raportul de inspecție fiscală nr., nefiind constatate încălcări ale legislației financiar-contabile și fiscale pe linie de accize.

Contestatoarea, consideră că, ignorarea analizării tuturor documentelor depuse în probațiune, de către organele fiscale care au efectuat inspecția fiscală, constituie o

încălcare gravă a principiului buneii-credințe care trebuie să guverneze relațiile dintre contribuabil și organele fiscale.

Societatea contestatoare susține că, constatările din cuprinsul Capitolului V – Discuția finală cu contribuabilul din Raportul de inspecție fiscală nr., sunt netemeinice și nelegale. În acest context, arată că organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile art.7 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar referitor la mențiunea organului de control cu privire la faptul că agentul economic a renunțat la discuția finală, contestatoarea susține că acesta nu a solicitat prezența unui reprezentant legal până în ultima zi a inspecției fiscale, astfel că termenul în care reprezentantul societății trebuia să se prezinte la discuția finală a fost comunicat cu doar câteva ore înaintea discuției, fiind încălcate prevederile art.107 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportul de inspecție fiscală fiind lovit de nulitate.

SC SRL susține că, atâta vreme cât raportul de inspecție fiscală este lovit de nulitate și Decizia de impunere nr. și efectele juridice ale acestora sunt nule, respectiv sumele de plată stabilite în baza acestora cât și rezultatele inspecției fiscale nu pot produce efecte juridice, fiind lovite de nulitate absolută. Lipsa dovezii privind ascultarea societății duce prin ea însăși la anularea actului administrativ fiscal. În speță, contestatoarea consideră că nu se află în nici una din excepțiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, în prezența cărora ascultarea punctului de vedere al contribuabilului nu mai este necesară.

Contestatoarea consideră că constatările din cuprinsul Capitolului III-Constatări fiscale din Raportul de inspecție fiscală nr. sunt netemeinice și nelegale, susținând astfel că debitele stabilite în sarcina sa nu sunt reale, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale efectuând verificări asupra accizei pentru perioada (01.04.2007-29.02.2008), nefiind stabilite suplimentar baze impozabile.

Referitor la modul de calcul al profitului impozabil din Raportul de inspecție fiscală nr., contestatoarea precizează că stocul de produse finite accizabile în valoare totală de lei a fost scăzut din gestiune pe baza procesului verbal din data de 05.02.2008, întocmit de Comisia de distrugere. Inspectorii fiscali nu au întocmit nici un document din care să rezulte că au constatat bunuri lipsă în gestiunea societății, aceștia erau datori să procedeze la inventarierea elementelor de activ și de pasiv în vederea constatării existenței tuturor elementelor respective, cantitativ-valoric sau numai valoric, astfel că operațiunea de diminuare a stocului de produse finite nu poate fi considerată lipsă în gestiune.

SC SRL consideră că nu îi sunt aplicabile prevederile art.21 alin.(4) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, deoarece în decursul anului 2008, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale a constatat existența unui caz de neîndeplinire a condițiilor legale de comercializare a produselor accizabile, în conformitate cu prevederile art.(1) din O.M.F.P.nr.918/2007, respectiv a unui caz independent de voința sa.

De asemenea contestatoarea consideră că nu îi sunt aplicabile prevederile art.21 alin.(4) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, deoarece cheltuielile înregistrate în contabilitate, au la bază un document justificativ, potrivit legii, acest document fiind emis de către o instituție abilitată să administreze acciza, în speță Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale și nu D.G.F.P..

Contestatoarea susține că inspectorii fiscali nu au ținut cont la recalcularea rezultatului exercițiului financiar 2008 de faptul că Raportul de inspecție fiscală nr. a fost anulat de către instanțele judecătorești, pierderile fiscale înregistrate de societate fiind mult mai mari.

Referitor la modul de calcul al taxei pe valoarea adăugată din Raportul de inspecție fiscală nr., contestatoarea susține că eronat, organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunea de distrugere efectuată în luna februarie 2008 poate fi asimilată unei operațiuni de livrare de bunuri efectuată cu plată, pe motiv că au constatat lipsuri de gestiune, conform prevederilor art.128 alin.(4) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, neluând în considerare faptul că societatea se află în cazurile prevăzute de art.128 alin.(8) din același act normativ.

De asemenea, contestatoarea solicită să se constate că nu sunt îndeplinite de către societate prevederile art.134 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, respectiv taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în valoare de și accesoriile aferente în valoare de lei, nu sunt exigibile, având în vedere faptul că până la definitivarea cauzei ce se află spre competența soluționare a Direcției generale de soluționare a contestațiilor, respectiv a cauzei din anul 2008, nu sunt îndeplinite condițiile legale necesare pentru exigibilitatea TVA, decizia de impunere nr. nedevenind titlu de creanță, acciza calculată în cuprinsul ei nu a devenit scadentă la plată, autoritatea fiscală nefiind îndreptățită în acest sens să solicite plata taxei pe valoarea adăugată aferentă produselor accizabile.

Contestatoarea consideră că până la pronunțarea definitivă a unei instanțe competente cu privire la faptul că distrugerea produselor accizabile reprezintă sau nu o eliberare spre consum, TVA nu poate fi exigibilă, neexistând condiții de realizare a faptului generator.

Referitor la constatările organelor de control din decizia de impunere nr. susține că Serviciul de Inspecție Fiscală nr.1, nu avea competența legală în perioada 21.04.2008-30.04.2008 de a efectua inspecții fiscale pentru accize, având în vedere faptul că potrivit Ordinului nr.63/2008 începând cu data de 1 aprilie 2008 inspecția fiscală pentru accize se realizează de către structurile componente din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, iar în primul trimestru al anului 2008 inspecțiile fiscale pentru accize vor fi efectuate de către echipe comune ale organelor fiscale și ale organelor vamale, rapoartele de inspecție vor fi întocmite și semnate de echipa comună de control, deciziile de impunere aferente vor fi emise de organele fiscale.

Contestatoarea solicită organului de soluționare să constate nulitatea Deciziei de impunere nr., deoarece are la bază constatările din Decizia de impunere nr., pentru care s-a solicitat constatarea nulității deoarece aceasta nu conține date referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organelor vamale și nici semnătura persoanei împuternicite.

SC SRL susține că motivele de fapt ale deciziei de impunere nr., specificate la punctele 2.1.2. pentru taxa pe valoarea adăugată se bazează pe constatările organului de control din anul 2008, respectiv cele descrise în decizia de impunere nr. exigibilitatea TVA neîndeplinind condițiile legale deoarece actul administrativ în baza căruia s-a constatat neîndeplinirea condițiilor O.M.F.P. nr.918/2007 a fost contestat.

Contestatoarea susține că i s-a pricinuit o vătămare prin stabilirea la plată către bugetul general consolidat a obligațiilor fiscale, în baza deciziei de impunere nr., motiv pentru care nici decizia de impunere nr. nu poate fi considerată temeinică și legală deoarece face referire la aceleași acte și fapte descrise (și contestate) din decizia de impunere nr., iar atâta vreme cât raportul de inspecție fiscală este nul și rezultatele inspecției fiscale sunt lovite de nulitate absolută.

Referitor la decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr., contestatoarea, menționează că va formula ulterior obiecțiuni împotriva măsurilor de executare silită.

De asemenea precizează faptul că, nu poate înregistra în evidențele contabile sume reprezentând diferite tipuri de taxe care nu sunt reale, legale și a căror temeinicitate este contestată.

Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., Raportului de inspecție fiscală nr. și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., SC SRL., solicită următoarele:

A. În principal, admiterea contestației ca fiind întemeiată.

1. Exonerarea societății de la plata către bugetul de stat a sumei totale de lei, reprezentând: lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată aferentă perioadei 01.04.2007-31.12.2008 și lei – obligații accesorii stabilite suplimentar de plată - majorări de întârziere TVA aferente perioadei 25.03.2008-23.06.2008;
2. Anularea raportului de inspecție fiscală nr.;
3. Anularea Deciziei de impunere nr.
4. Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.;
5. Constatarea faptului că suma de lei, reprezintă cheltuielă deductibilă fiscal și admiterea înregistrării acesteia în contul de cheltuieli al societății.

B. În subsidiar solicită:

1. Să se constate faptul că Decizia nr. emisă în temeiul Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările ulterioare, ale H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 și ale Ordinului nr., de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, este temeinică și legală.
2. Să se constate faptul că Decizia nr., emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, de constituire a Comisiei de distrugere a produselor din tutun aflate în antrepozitul fiscal a SC SRL, formată dintr-un inspector vamal și un inspector din cadrul Ministerului de Interne, pentru data de 02.02.2008, este temeinică și legală;
3. Să se constate faptul că distrugerea produselor de tutun în data de 02.02.2008 este neeliberare spre consum din punct de vedere fiscal.

În vederea asigurării și garantării dreptului la apărare și în vederea soluționării pe fond în mod echitabil a cauzei, SC SRL solicită în probațiune:

1. Efectuarea unei expertize financiar – contabile, în conformitate cu prevederile art.54 alin.2 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Codului de procedură civilă.
2. Introducerea în procedura de soluționare a contestației a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, conform prevederilor art.212 alin.(1) Cod procedură fiscală.
3. Necesitatea solicitării de către D.G.F.P. a punctului de vedere al Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale din cadrul Autorității Naționale a Vămile, conform prevederilor art.213 alin.(2) Cod procedură fiscală.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., contestată, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina SC SRL suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P., Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4, în baza prevederilor O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, a avizului de verificare nr., a legitimațiilor nr. respectiv și a ordinului

de serviciu nr., au efectuat la SC SRL, inspecția fiscală generală. Controlul s-a efectuat prin sondaj, în intervalul 22.05.2009 -23.06.2009, concomitent cu alte acțiuni, și a vizat actele și documentele contabile aferente perioadei 01.01.2007 – 31.12.2008. Inspecția fiscală generală a început în data de 22.05.2009 și a fost consemnată în Registrul unic de control la poziția nr.56.

Pentru perioada supusă verificării, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

1. Cu privire la impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au procedat la verificarea bilanțurilor contabile, a balanțelor de verificare, a registrului de evidență fiscală, a actelor și documentelor puse la dispoziție, care au stat la baza înregistrărilor în contabilitate a veniturilor, respectiv cheltuielilor aferente, pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2008.

În exercițiul financiar al anului 2007 societatea a înregistrat o pierdere fiscală în sumă de lei, aceasta datorându-se în principal, cheltuielilor cu salariile personalului angajat, a cheltuielilor cu contribuțiile sociale aferente acestora datorate bugetului general consolidat al statului, și a cheltuielilor cu alte taxe și impozite.

În exercițiul financiar al anului 2008 societatea a înregistrat o pierdere fiscală în sumă de lei.

În perioada ianuarie-februarie 2008, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a distrus doar pe baza unor procese-verbale (anexate în copie la raportul de inspecție fiscală nr.) un stoc de produse finite accizabile (țigarete și pungi de tutun) în valoare totală de lei. Această sumă a fost inclusă pe costuri în luna februarie 2008 înregistrată în contabilitate în debitul contului 6588 "Alte cheltuieli de exploatare" fără a avea la bază documente justificative legal întocmite potrivit Ordinului nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, potrivit căruia " ... pentru ca distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal să nu fie considerată eliberare pentru consum, trebuie ca înainte de efectuarea operațiunii de distrugere să solicite aprobarea autorității fiscale teritoriale unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe" și anume D.G.F.P., conform art.5 alin.(1) din Ordinul nr.918/2007, iar cererea de aprobare a distrugerii produselor respective trebuie să fie însoțită de documentație potrivit art.5 alin.(2) din Ordinul nr.918/2007, respectiv:

- un memoriu în care să justifice cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul distrugerii în antrepozitul fiscal;
- documentele justificative care confirmă cauzele care determină distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal (rapoarte de evaluare a produselor sau rapoarte de evaluare produs și/sau materie primă ori materiale auxiliare, emise de un laborator acreditat, procese-verbale de certificare a calității, procese-verbale de constatare a neconformității produsului, precum și orice alte documente, după caz).

Totodată, organele de inspecție fiscală precizează că, potrivit art.5 alin.(3) din Ordinul nr.918/2007, cererea și documentația vor fi depuse la autoritatea fiscală teritorială cu 30 de zile înainte de data planificată pentru distrugerea produselor accizabile, în cazul neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare.

De asemenea, organele de inspecție fiscală, arată că:

- autoritatea fiscală teritorială va analiza documentația depusă de antrepozitarul autorizat și va decide asupra încadrării operațiunii de distrugere ca nefiind eliberare pentru consum, în termen de 15 zile de la data primirii documentației, iar Decizia motivată a autorității fiscale teritoriale va fi comunicată antrepozitarului autorizat în termen de maximum 5 zile de la data luării deciziei.

- operațiunea de distrugere se va efectua în termen de maximum 45 de zile de la data primirii deciziei de aprobare, sub supravegherea reprezentantului autorității fiscale, iar atunci când antrepozitul fiscal nu se situează în aceeași localitate cu autoritatea fiscală supravegherea va fi asigurată de către un reprezentant fiscal desemnat de autoritatea fiscală teritorială în raza căreia antrepozitul fiscal își desfășoară activitatea, la cererea autorității fiscale la care este înregistrat antrepozitarul autorizat ca plătitor de impozite și taxe.

- dacă operațiunea de distrugere nu are loc în intervalul celor 45 de zile și în prezența reprezentantului fiscal, decizia de aprobare își pierde valabilitatea, iar distrugerea produselor accizabile după acest termen-limită sau altfel decât este prevăzut în ordin va fi considerată eliberare pentru consum.

- în cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole ce urmează a fi distruse, seriile și numerele aferente marcajelor vor fi menționate distinct în procesul - verbal ce se va încheia la momentul desfășurării operațiunii de distrugere potrivit art.5 alin.(8) din Ordinul nr. 918/2007.

Față de cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea nu deține documente care să îndeplinească calitatea de document justificativ, care să stea la baza înregistrării în contabilitate a operațiunii de scădere din gestiune a stocului de produse finite accizabile, deoarece nu a respectat prevederile art.5 din Ordinul nr. 918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, fiind întocmite doar următoarele înregistrări contabile:

6588=345 lei - valoare țigarete
6588=345.1 lei - valoare pungi de tutun

Organele de inspecție fiscală menționează faptul că, SC SRL nu a depus la D.G.F.P., cererea de aprobare a distrugerii produselor accizabile însoțită de documentația prevăzută la art.5 alin.(2) din Ordinul nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, operațiunea de distrugere fiind consemnată de societate doar în procesele – verbale întocmite de aceasta.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de lei constituie cheltuială nedeductibilă la calculul profitului impozabil aferent exercițiului financiar al anului 2008, fiind încălcate prevederile art. 21 alin.4 lit. c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor ... constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile... și prevederile art. 21 alin.4 lit. f) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii...” constituie cheltuială nedeductibilă.

Organele de inspecție fiscală au recalculat rezultatul exercițiului financiar al anului 2008 rezultând un profit impozabil în sumă de lei, din care se acoperă o parte din pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți, rezultând la data de 31.12.2008 o pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de lei, determinată astfel:

- pierdere fiscală înregistrată de societate	lei
- cheltuieli nedeductibile stabilite de organul de control	lei
- profit impozabil rezultat	lei

- pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți potrivit RIF nr. întocmit de inspectorii D.G.F.P. și RIF nr. întocmit de inspectorii D.G.F.P. lei

- pierdere fiscală de recuperat în anii următori 1lei.

2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată colectată, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada verificată 01.04.2007 – 31.12.2008, societatea a realizat în principal venituri din:

- *operațiuni pentru care a aplicat cota standard de TVA (19 %) - venituri din livrări produse finite accizabile (țigarete și pungi de tutun);*

- *operațiuni scutite cu drept de deducere*, respectiv livrări de bunuri în afara Comunității (țigarete), potrivit art.143 alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în baza contractelor încheiate cu clienți din afara Comunității.

Pentru livrările de bunuri, expediate în afara Comunității societatea respectă prevederile art.2 alin.(2) din Ordinul 2421/18.12.2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.(1) lit.a)-i), art.143 alin.(2) și art.144¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin O.M.F.P.nr.2222/2006 și justifică scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută la art.143 alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna februarie 2008, societatea a distrus produse finite în valoare totală de lei reprezentând țigarete și pungi de tutun, fără a avea la bază documente justificative, conform prevederilor Ordinului nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, fapt prezentat la capitolul III punctul1 Impozitul pe profit în raportul de inspecție fiscală nr..

Prin efectuarea acestei operațiuni a fost diminuat stocul de produse finite accizabile cu suma de lei doar prin înregistrarea unor note contabile care nu au la baza documente justificative legal întocmite, acestea fiind lipsă în gestiune, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei (anexa nr.1), conform art. 128 alin.(4) lit. d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia

” bunurile constatate lipsă din gestiune sunt asimilate livrărilor de bunuri...” și art.137 alin.(2) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel... se cuprind în baza de impozitare”.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă totală de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei (anexa nr.1.), conform O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 23.06.2009.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se reține:

Referitor la existența unei stări de incompatibilitate a D.G.F.P., Serviciul de Inspecție Fiscală nr.4, cu privire la efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală pentru impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată, **susținută de contestatoare**,

precizând în acest sens faptul că, „deoarece societatea a contestat constatările din cuprinsul Capitolului III-Constatari fiscale – 3.1. Accize, din Raportul de inspecție fiscală nr., pe motiv că acestea aparțin unui organ de control care nu este competent să efectueze inspecția fiscală pentru accize,...” „până la definitivarea cauzei, nu mai pot fi adăugate obligații fiscale care au un fapt generator contestat”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere următoarele:

În conformitate cu prevederile art.94 alin.1), alin.(2) lit.a) și alin.(3) lit.e) lit.f) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„ART. 94

Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

[...]

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

[...]

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;

[...]„

Totodată se reține faptul că, referitor la excepția necompetenței materiale a efectuării inspecției fiscale pentru accize de către organele de inspecție fiscală ale D.G.F.P. în perioada 21.04.2008 – 30.04.2008, **ridicată de SC SRL** în contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de D.G.F.P. în baza Raportul de inspecție fiscală nr., Direcția generală de soluționare contestații din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin Decizia nr. emisă în soluționarea contestației, a respins ca neîntemeiată excepția ridicată de societatea contestatoare.

Referitor la motivele de nulitate absolută a Raportului de inspecție fiscală nr. a Deciziei de impunere nr., respectiv a sumelor de plată stabilite în baza acestora cât și rezultatele inspecției fiscale, invocate de societate, pentru încălcarea dreptului contribuabilului de a fi înștiințat despre acțiunea de inspecție fiscală, de a fi înștiințat asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale, încălcarea principiului minimeia afectării a activității contribuabilului prin depășirea termenului de desfășurare a inspecției fiscalei, a dreptului la apărare al societății, a principiului dreptului de a fi ascultat și de a-și exprima un punct de vedere, precum și faptul că motivele de fapt ale Deciziei de impunere nr. se bazează pe constatări ale organului de control din anul 2008, respectiv cele descrise în Decizia de impunere nr., se reține că, potrivit prevederilor art.46 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nulitatea

actului administrativ fiscal este atrasă de „ Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), ...”

Analizând actele administrative fiscale existente la dosarul cauzei, invocate de contestatoare s-a constatat că acestea conțin toate elementele menționate de legiuitor în cuprinsul art. 46 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, nulitatea actelor administrative fiscale nu poate fi atrasă de încălcarea dreptului contribuabilului de a fi înștiințat despre acțiunea de inspecție fiscală, de a fi înștiințat asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale, încălcarea principiului minimei afectări a activității contribuabilului prin depășirea termenului de desfășurare a inspecției fiscale, încălcarea dreptului la apărare al societății, încălcarea principiului dreptului de a fi ascultat și de a-și exprima un punct de vedere, precum și datorită faptului că motivele de fapt ale Deciziei de impunere nr. se bazează pe constatări ale organului de control din anul 2008, respectiv cele descrise în Decizia de impunere nr..

De precizat este și faptul că, raportul de inspecție fiscală nu este un act administrativ fiscal, potrivit legii, este parte integrantă din decizia de impunere și anexă a acesteia.

În ceea ce privește susținerile contestatoarei referitoare la încălcarea dreptului de a fi înștiințată despre acțiunea de inspecție fiscală conform prevederilor pct.1 din ”Cartea Drepturilor și Obligațiilor Contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale”, aprobată prin Ordinul nr.713/2004, **de a fi înștiințat asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale** conform prevederilor art.7 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală precum și **încălcarea principiului minimei afectări a activității contribuabilului prin depășirea termenului de desfășurare a inspecției fiscale** prevăzut de ”art.103” din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se reține:

Potrivit pct.1 din Ordinul nr.713/2004 privind aprobarea Cartei drepturilor și obligațiilor contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale, se prevede:

„1. Dreptul de a fi înștiințat despre acțiunea de inspecție fiscală

Înainte desfășurării inspecției fiscale veți fi înștiințat despre această acțiune printr-un

aviz de inspecție fiscală, care va fi transmis, în scris, de organul fiscal, astfel:

- cu 30 de zile înainte de începerea acțiunii de inspecție fiscală, pentru marii contribuabili;

- cu 15 zile înainte de începerea acțiunii de inspecție fiscală, pentru ceilalți contribuabili.

Prin avizul de inspecție fiscală veți fi înștiințat cu privire la:

- a) organul de inspecție fiscală care va efectua inspecția fiscală;
- b) temeiul juridic al inspecției fiscale;
- c) data de începere a inspecției fiscale;
- d) obligațiile fiscale și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;
- e) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale.

În cazul în care inspecția fiscală are un caracter inopinat, se desfășoară în vederea soluționării unor cereri ale dumneavoastră sau în cazul unor acțiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii, transmiterea avizului de inspecție fiscală nu este obligatorie.”

iar, la art.7 alin.(1), art.104 alin. (1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“ART. 7

Rolul activ

(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

ART. 104

Durata efectuării inspecției fiscale

(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni.”

Față de cele mai sus enunțate și situația de fapt, se reține că inspecția fiscală generală a fost efectuată în baza prevederilor O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, a avizului de verificare nr. a legitimațiilor nr. respectiv nr. și a ordinului de serviciu nr. (anexate la dosarul cauzei), societatea fiind înștiințată despre acțiunea de inspecție fiscală.

Prin adresa înregistrată la D.G.F.P. sub nr. (anexată la dosarul cauzei), SC SRL , a solicitat amânarea inspecției fiscale generale, programată inițial, solicitare acceptată de către Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală nr.1, prin adresa nr. (anexată la dosarul cauzei), inspecția fiscală urmând să înceapă la data de 20.05.2009.

Organul de control a început inspecția fiscală generală la data de 22.05.2009, fapt consemnat în Registrul unic de control la poziția nr.56 (așa cum este precizat în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.) și a fost finalizată în data de 23.06.2009, data întocmirii raportului de inspecție fiscală, durata inspecției fiscale a fost de 30 de zile, fiind respectate prevederile art.104 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, activitatea societății nefiind afectată de organele de inspecție fiscală.

De precizat este faptul că, durata efectuării inspecției fiscale se stabilește de la data începerii inspecției fiscale, dată care este consemnată în registrul unic de control al societății și data finalizării inspecției fiscale, respectiv data întocmirii raportului de inspecție fiscală și nu de la data avizului de inspecție fiscală care se întocmește înaintea efectuării inspecției fiscale, organul de control având obligația să întințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare.

De asemenea, în cuprinsul Avizului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală precizează: „Vă transmitem alăturat, pentru informarea dumneavoastră, un exemplar al Cartei drepturilor și obligațiilor contribuabilului pe perioada desfășurării inspecției fiscale.”, de unde reiese faptul că, societatea contestatoare a fost înștiințată asupra asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

Având în vedere cele de mai sus, susținerile contestatoarei cu privire la nerespectarea prevederilor pct.1 din Ordinul nr.713/2004 privind aprobarea Cartei drepturilor și obligațiilor contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale și ale art.7 alin.(1), art.104 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către organele de inspecție fiscală, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, fiind neîntemeiate.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei referitoare la încălcarea dreptului la apărare al societății, „ având în vedere că contribuabilul nu a fost în măsură să se apere, respectiv să pună la dispoziția organelor fiscale toate înscrisurile

necesare justificării modului de evidențiere a obligațiilor fiscale ce au format obiectul inspecției ”, acestea nu se justifică în condițiile în care, prin declarația pe propria răspundere (anexată la dosarul cauzei), administratorul societății -, declara la pct.1 că a „ pus la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale ...”

Referitor la susținerea contestatoarei cu privire la încălcarea principiului dreptului de a fi ascultat și de a-și exprima un punct de vedere, se reține că, potrivit art.9 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.” coroborat cu prevederile art. 107 alin. (2), alin. (3), alin. (4) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

[...] (2) La încheierea inspecției fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale.”,

însă așa cum reiese din declarația pe propria răspundere (anexată la dosarul cauzei), administratorul societății -, preciza la pct.3 faptul că, nu are nimic de declarat cu privire la desfășurarea controlului.

În aceeași declarație pe propria răspundere, se menționează și faptul că, renunță la discuția finală, caz în care, rezultă că, organele de inspecție fiscală nu au încălcat dreptul contribuabilului de a-și exprima un punct de vedere, contribuabilul fiind cel care nu și-a exercitat acest drept. Referitor la susținerea contestatoarei cu privire la faptul că, „termenul în care reprezentantul societății trebuia să se prezinte la discuția finală a fost comunicat cu câteva ore înaintea discuției ”, contribuabilul nu face dovada celor susținute. Mai mult, din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., se reține că, pentru perioada supusă inspecției fiscale, societatea a fost reprezentată de dl. în calitate de reprezentant legal (împuternicire nr., anexată în copie la dosarul cauzei).

Având în vedere cele de mai sus, nici acest argument al contestatoarei nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Referitor la cele solicitate în subsidiar de către societatea contestatoare, respectiv la pct.1, pct.2 și pct.3, de precizat este faptul că acestea nu fac obiectul prezentei contestații.

Referitor la solicitarea contestatoarei, privind introducerea Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale în procedura de soluționare a contestației înregistrată la D.G.F.P. sub nr., formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și suma de lei reprezentând majorări de întârziere - taxa pe valoarea adăugată, a Raportului de inspecție fiscală nr. precum și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. în urma analizei dosarului contestației și a situației de

fapt existente, D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații, în conformitate cu prevederile art.212 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile punctului 8.3. din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, s-a pronunțat ca nefiind admisibilă această solicitare, reținându-se faptul că interesele juridice de natură fiscală ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, nu sunt afectate în urma emiterii prezentei decizii de soluționare a contestației, fapt comunicat contestatoarei cu adresa nr..

În ceea ce privește invocarea de către contestatoare a prevederilor art.213 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia: „(2) Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.”, susținând necesitatea solicitării de către D.G.F.P. a punctului de vedere al Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, în cazul în speță, din analiza dosarului contestației și a situației de fapt existente, organele de soluționare consideră că aceasta nu este justificată.

Referitor la atacarea de către contestatoare a constatării din Raportul de inspecție fiscală nr.– Capitolul III pct.1 Impozitul pe profit, în ceea ce privește suma de lei reprezentând cheltuială nedeductibilă la calculul profitului impozabil, s-au reținut următoarele:

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2008

În fapt, în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea, în luna februarie 2008 a înregistrat pe costuri în debitul contului 6588 "Alte cheltuieli de exploatare" suma de lei reprezentând produse finite accizabile (țigarete și pungi de tutun) distruse, fără a avea la bază documente justificative legal întocmite potrivit Ordinului nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, fără a deține documente care să îndeplinească calitatea de document justificativ, care să stea la baza înregistrării în contabilitate a operațiunii de scădere din gestiune a stocului de produse finite accizabile, deoarece nu a respectat prevederile art.5 din actul normativ anterior menționat. De asemenea, organele de inspecție fiscală precizează faptul că, societatea nu a depus la D.G.F.P., cererea de aprobare a distrugerii produselor accizabile însoțită de documentația prevăzută la art.5 alin.(2) din Ordinul nr.918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, operațiunea de distrugere fiind consemnată de societate doar în procesele – verbale întocmite de aceasta.

Urmare celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 2.275.133 lei constituie cheltuială nedeductibilă la calculul profitului impozabil aferent exercițiului financiar al anului 2008, fiind încălcate prevederile art. 21 alin.(4) lit. c) și lit. f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea rezultatul exercițiului financiar al anului 2008, astfel:

- pierdere fiscală înregistrată de societate lei
- cheltuieli nedeductibile stabilite de organul de control lei

- profit impozabil rezultat lei
- pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți potrivit RIF nr. întocmit de inspectorii D.G.F.P. și RIF nr. întocmit de inspectorii D.G.F.P. lei
- pierdere fiscală de recuperat în anii următori lei.

Organele de inspecție fiscală, în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. - Capitolul III pct.1 Impozitul pe profit, au emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., în cuprinsul căreia la pct.2.1.1. "Obligații fiscale verificate" au înscris la nr.crt. 1 " impozit pe profit datorat de persoane juridice române".

În drept, în conformitate cu prevederile din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89.

[...]

ART. 88

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;
- d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2).
- e) **deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.**

ART. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.

[...]»

De asemenea la art. 205 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“ Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

Se reține că, organele de inspecție fiscală în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., au prezentat constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal în ceea ce privește impozitul pe profit, recalculând rezultatul exercițiului financiar al anului 2008, prin considerarea sumei de lei înregistrată în contabilitate în contul de cheltuieli, ca fiind cheltuială nedeductibilă la calculul profitului impozabil, rezultând un profit impozabil în sumă de lei, din care se acoperă o parte din pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți, astfel că la data de 31.12.2008 a rezultat o pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de lei.

Totodată, se reține că, organele de inspecție fiscală, în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. - Capitolul III pct.1 Impozitul pe profit, au emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., care reprezintă un act administrativ fiscal susceptibil a fi contestat, în cuprinsul căreia la pct.2.1.1. “Obligații fiscale verificate” au înscris la nr.crt. 1 “ impozit pe profit datorat de persoane juridice române”.

De asemenea, se reține că, SC SRL nu contestă parțial Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. (în cuprinsul acesteia fiind înscrise și alte tipuri de impozite și contribuții), deși la pct.3 “Dispoziții finale” din decizia sus menționată este prevăzut că “În conformitate cu art.205 și art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, împotriva prezentei se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.”

Față de situația de fapt și de drept mai sus prezentată, se reține că, societatea contesta o constatare din raportul de inspecție fiscală – acesta neavând calitatea de act administrativ fiscal și pe cale de consecință nefiind susceptibil de a fi contestat.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale enunțate anterior, cele reținute precum și prevederile art. 213 alin.(5) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează “Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”, organul de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu analiza pe fond a contestației pentru acest capăt de cerere, aceasta urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de lei, stabilite prin Decizia de impunere privind

obligățiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., în baza Raportului de inspecție fiscală nr. , cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care aceasta depinde de existența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

Perioada verificată: 01.04.2007-31.12.2008.

În fapt, organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., au stabilit în sarcina societății suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Obligațiile de plată constând în taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată și majorările de întârziere aferente acesteia stabilite prin Decizia de impunere nr. în baza Raportului de inspecție fiscală nr., sunt implicațiile fiscale urmare a celor constatate de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. prin Raportului de inspecție fiscală nr. care au stat la baza Decizia de impunere nr..

Decizia de impunere nr. emisă în baza Raportul de inspecție fiscală nr. , prin care s-a stabilit în sarcina societății obligații de plată reprezentând accize pentru țigarete și accesoriile aferente precum și diferența accize pentru tutun de fumat și accesoriile aferente, a fost contestată de către SC SRL.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr. a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de SC SRL în conformitate cu prevederile art.214 alin.(1) lit.a) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,: „organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.”

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P., cu adresa nr. a solicitat Serviciului Juridic din cadrul aceleiași direcții, să comunice dacă cercetările penale asupra constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. în baza căreia a fost emisă Decizia de impunere nr., au fost finalizate, precum și faptul dacă SC SRL si-a exercitat dreptul de a ataca Decizia nr. emisă de A.N.A.F.- Direcția generală de soluționare a contestațiilor, privind soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. în baza Raportul de inspecție fiscală nr., iar în caz afirmativ, a preciza instanța pe rolul căreia se află cauza, numărul dosarului precum și stadiul de soluționare a acesteia.

Serviciului Juridic din cadrul D.G.F.P., prin adresa nr. a comunicat Serviciului Soluționare Contestații următoarele: „contestația formulată de către SC SRL, împotriva Deciziei nr. emisă de Ministerului Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală, face obiectul dosarului nr. aflat pe rolul Curții de Apel T cu termen de judecată la data de 07.09.2009. De asemenea, cercetările penale asupra constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. nu au fost finalizate.”

În drept, art. 214 alin.(1) lit.b) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“ Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

[...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;

[...]"

Se reține, că obligațiile de plată constând în taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată și majorările de întârziere aferente acesteia stabilite prin Decizia de impunere nr. în baza Raportului de inspecție fiscală nr., sunt consecințele fiscale ce decurg ca urmare a controlului efectuat de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P., a constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., acestea din urmă făcând obiectul cercetărilor penale, cercetări care nu au fost finalizate, așa cum rezultă din adresa nr. a Serviciului Juridic din cadrul D.G.F.P., anexată la dosarul cauzei.

Totodată, se reține că, societatea contestatoare și-a exercitat dreptul de a ataca Decizia nr. emisă de A.N.A.F.- Direcția generală de soluționare a contestațiilor, privind soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr., în baza Raportul de inspecție fiscală nr., cauza făcând obiectul dosarului nr. aflat pe rolul Curții de Apel termen de judecată la data de 07.09.2009, așa cum rezultă din adresa nr., anexată la dosarul cauzei.

Prin urmare, se reține că între stabilirea în sarcina societății a taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată și majorările de întârziere aferente acesteia prin Decizia de impunere nr. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. și soluția (definitivă și irevocabilă) care urmează să fie pronunțată de instanța de judecată în cauza care are ca obiect constatările din Raportul de inspecție fiscală nr. care au stat la baza Deciziei de impunere nr., există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, baza de impozitare pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr. este formată din valoarea produselor finite distruse la cost de fabricație și accize aferente produselor finite distruse calculate potrivit Raportului de inspecție fiscală nr. care au stat la baza Deciziei de impunere nr..

Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată, conform principiului de drept, accesoriul urmează principalul.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive și irevocabile în instanță precum și soluționarea pe fond a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru acest capăt de cerere, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală contestată de **lei**, reprezentând:

- **lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
- **lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,

procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

În ceea ce privește contestația formulată împotriva **Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care Dispoziția se referă la stabilirea de măsuri în sarcina contribuabilului și nu cuprinde stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.**

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au dispus înregistrarea în evidența contabilă a obligațiilor de plată stabilite suplimentar, constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,

precum și înregistrarea în declarația privind impozitul pe profit, a diminuării pierderii fiscale cu suma de lei, reprezentând cheltuielă nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil.

În drept, potrivit art.209 alin.(1) lit.a) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

” (1) **Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:**

a) **contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarul are domiciliul fiscal;**”

iar, potrivit alin. (2) din același act normativ

“(2) **Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.**”

coroborat cu pct.5.2. din [Ordinul nr. 519/2005](#) privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din [Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede: “Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”

De asemenea, Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, la pct.1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

„ 1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini

măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Întrucât măsurile stabilite în sarcina SC SRL prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei, ci *măsuri*, fapt pentru care dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat. Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice nu are competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, dosarul privind contestația formulată de SC SRL, va fi transmis spre soluționare la Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, în calitate de organ emitent al Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.7 alin.(1), art.9 alin.(1), art.46, art.86 alin.(1) alin.(2) alin.(3), art.88, art.94 alin.(1), alin.(2) lit.a) și alin.(3) lit.e) lit.f), art.104 alin. (1), art.107 alin.(2) alin.(3) alin.(4), art.109 alin.(1) alin.(2), art.205, art. 209 alin.(1) lit.a) alin.(2), art.212 alin.(1), art. [213 alin.\(5\)](#), art. [214 alin.\(1\) lit.b\) alin.\(3\)](#) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.1 din Ordinul nr.713/2004 privind aprobarea Cartei drepturilor și obligațiilor contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale, pct.5.2., pct. 8.3. din [Ordinul nr. 519/2005](#) privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din [Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată, Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, pct.1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării cauzei referitoare la suma totală contestată de **lei**, reprezentând:

- **lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
- **lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspecție fiscală urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie transmis organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

2. Respingerea contestației formulată de SC S.R.L, împotriva constatării din Raportul de inspecție fiscală nr. - Capitolul III pct.1 Impozitul pe profit, în ceea ce privește suma de lei reprezentând cheltuiială nedeductibilă la calculul profitului impozabil, **ca inadmisibilă**.

3. Transmiterea contestației formulată de SC S.R.L pentru capătul de cerere privind Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. la

Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, spre soluționare, în calitate de organ emitent al acesteia.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 luni de la comunicare.